

*Stavanger
Indremisjons
Korps*

---

40 år

1938~1978

Jakob Hodne

Festskrift

Stavanger
Indremisjons
Korps

1938—1978

Redaksjon:
Korpsstyret.

1938—1978

En ungdommelig 40-åring

I 40 år har nå hornmusikken tonet under Indremisjonens tak i Stavanger Bedehus. På sin måte har musikkorpset gjennom årene lovprist sin Herre og Frelser, ved at de himmelske toner har fått lyde.

En ser tilbake, og blir fylt av takk til Gud, som gjennom alle disse år har velsignet denne flokken, og trygt har ledet korpset framover gjennom verdens klipper og farefulle rev. Stadig har nye medlemmer, oftest unge, søkt hen til korpset, drevet av sin musikkinteresse, og, ofte uten selv å være helt klar over dette, ledet av Gud. Noen har vært med en tid, for så å forsvinne igjen, mens mange har funnet sin plass og oppgave i korpsets rekker, og har på denne måte funnet fram til livet med sin Gud. Vi ser det helt klart, at Han, som har gitt oss denne musikkens nådegave, også venter at dette skal brukes i tjenesten for Guds Rike.

Gjennom årene har fellesskapet blitt bygget sterkt opp blant medlemmene. Ikke minst har korpsets mange reiser ført til styrking av vennskapsbånd, samt til en utviklet omsorgsfølelse for hverandre. På denne måte er et godt åndelig fellesskap blitt utviklet.

Også utad er varige vennskapsbånd blitt knyttet på disse reisene, og verdifulle kontakter er blitt opprettet. Vi har 3 ganger vært utenlands, 1 tur til Danmark og 2 til Finland. Vårt annet møte med finske venner var så sent som sommeren 1978, og vi kom virkelig tilbake med en sterk følelse av samhörighet med kristenfolket «der øst».

Flere personer som gjennom tidene har passert gjennom korpsets rekker, sitter idag på heltid i sentrale stillinger i Guds Rike. Et grunnlag er blitt lagt i Stavanger Bedehus, som man siden har fått bygge på i livet. Et nytt medlem kommer ikke tilfeldig til korpset, alene for å drive sin interesse. Allerede fra starten av er hver enkelt en del av Guds plan, til forkynnelse av evangeliet. En stor oppgave for korpset er derfor å lede sine medlemmer inn i denne planen, i omsorg og kjærlighet.

Først når man har fått oppdage dette, kan korpset fullt ut virke til sin hensikt, til forkynnelse av Guds evangelium blant mennesker. Vår misjonsoppgave ligger klart framme i dagen, på de steder hvor korpset medvirker. Oppgavene er gjerne de største på 17. mai og ved andre festlige anledninger i Stavanger by,

der korpsets vidnesbyrd om Jesus gjennom tonene får nå ut til store folkeskarer. Dessuten er vi engasjert i Stavanger Kommunes utkant- og parkkonsserter, på like linje med byens øvrige amatørkorps.

Vi ser derfor viktigheten av musikkorps nettopp av denne type. Som et høydepunkt for oss selv må det vel betraktes, da korpset for annen gang i sin karriere fikk anledning til å spille inn plate våren 1978, denne gang en Long Playing. Ikke alle får anledning til å se og høre korpset, og kan isteden lytte til tone- ne på denne måten. Dessuten er dette et hyggelig minne til dem som er blitt glad i korpset, og har lært denne flokken å kjenne.

Som vi ser, er Indremisjonens Musikkorps i frisk vekst framover, med nye planer og idéer, og kan vel med rette kalles en ungdommelig 40-åring. Vi takker Gud for alle nye medlemmer som blir sendt oss, og ber om Hans veiledning til å ta vare på de unge. De skal jo drive korpset videre.

Forbønnens tjeneste er stor, og vi legger våre lesere korpset på hjertet. Inne i hver og en må Gud starte sitt verk, for å skape glede, fred og frelse blant sine barn på jord.

Thor Egil Slettebø (formann)

Øverst til venstre: Fra Finlandsturen.

Øverst til høyre og nederst: Fra plateinnspillingen.

40 år i tjenesten

Når korpset i disse dager runder de 40 år er det naturlig at en tenker litt tilbake. Og de tanker som da kommer, munner alle ut i et eneste utbrudd: «Gud er god!». Det som først og fremst er med på å forme dette uttrykk for takk, er gleden over tjenesten. Dernest hva Gud gjennom korpset har fått bety for de mange korpsmedlemmer, som her fikk si ja til kallet. Dette er også tilfellet for min egen del. Ingen vet hvordan mitt liv hadde sett ut idag, dersom jeg ikke hadde funnet min plass her. Jeg er overbevist om at mange foreldre også føler den samme takknemligheten, når de får se hva barna deres har funnet her.

Når jeg idag står som dirigent for korpset, er det flere tanker jeg gjerne vil dele med dere. Gjerningen innad er allerede nevnt, og betydningen korpset har hatt her lar seg ikke diskutere. Men utover dette vil kanskje mange stille seg spørsmålet: «Hva skal Indremisjonen med et korps som dette utad? Kan korpset noe mer enn å sette en spiss på festlige anledninger?» Spørsmålet er klart og direkte, og det fordrer et klart og direkte svar. Selv svarer jeg klart ja. Korpset er noe mye mer enn «bedehusunderholdning». Vår ærgjerrige intensjon er å bringe evangeliet ved hjelp av musikken. Her har Frelsesarméen gjort et banebrytende arbeid. Deres syn på hva man kan utrette gjennom dette mediet er udiskutabelt. Spesielt et dette tilfellet når det gjelder å åpne sinn og tanker, og på den måten være med å berede grunnen for Ordet. Men musikken som brukes, er selvsagt meget viktig. Og måten musikken framføres på, er også viktig. Ikke så å forstå at kvalitetskravet går foran alt, men jeg er av den oppfatning at intet mindre enn det beste er verdig som et offer til Gud. Vi har ikke lov til å slurve i arbeidet. Dette er siktepunktet i all vår forberedelse og alle steder hvor vi deltar. Vi ønsker å blåse kristenfolket rede til strid. Men hvordan kan noen gjøre seg rede til strid, dersom basunen blåser en utydelig lyd? Hvorvidt vi lykkes i dette forsett får andre avgjøre. Du synes kanskje at dette høres noe søkt ut? Kanskje det, men vi mener det i fullt alvor. Jeg tør si at dette har vært korpsets mål fra begynnelsen og helt til idag.

Og ser vi framover, så vil vi, dersom vi formår og Gud er nådig, ta enda bedre vare på den tjenesten vi har fått. For å klare dette, trenger vi også all hjelp dere kan gi oss i form av forbønn og økonomisk støtte. Og sist, men ikke minst, at vi vinner gehør for vår oppfatning av korpset som et viktig evangeliseringsredskap.

Jeg vil runde av mine tanker omkring korpsets 40-års dag med den siste strofen i vår kjenningmelodi: «Vårt liv, vårt alt skal Jesus ha, for Han er god.»

Med hilsen
Thor Anundsen,
dirigent.

Takk til våre dirigenter

Vi har siden 30 års jubileet hatt dirigentskifte i Indremisjonens Musikkorps. Dagfin Løhre trakk seg tilbake i 1971, etter i 33 år å ha ført dirigentstaven. Han var med fra starten av, og har med sikker hånd, med Guds hjelp, gjennom årene ledet Korpset framover, musikalsk og åndelig. Mange er blitt oppmuntret til ny innsats under hans dyktige instruksjon, og har fått veiledning og hjelp når Guds stemme talte som sterkest til et urolig ungdomshjerte.

En tapper innsats er blitt gjort, samtidig med at Dagfin Løhre fremdeles er en hjelp og støtte for Korpset, når man trenger forsterkninger.

Å følge i en god manns fotspor er ikke lett. Dette var nok tanker som også vår nåværende dirigent, Thor Anundsen, måtte stille seg ved overtakelsen etter Dagfin Løhre. Kanskje har nettopp disse tanker ledet til at den samme gode kontakten mellom dirigent og korps holder fram. Sammen arbeider vi oss gjennom stadig nye musikalske oppgaver, som tjener Ham, vår Frelser, til ære. Den iver og inspirasjon Thor legger for dagen, føres lett over på medlemmene, og kan gjerne lede til de store resultater.

Så derfor retter vi en hjertelig takk til Dagfin Løhre for trofast arbeid, og ønsker Thor Anundsen lykke til, og Guds velsignelse i tjenesten.

Med hilsen
Thor Egil Slettebø
(formann)

Hilsener

Stavangerkorpset 40 år

Første gang jeg fikk høre korpset var i 1947. Det var på det store krets-ungdomsstevnet i Ryfylke. Der var samlet ca. 7000 unge, men tonene nådde oss alle.

Korpset var da bare 9 år gammelt, men spille kunne de, under sin daværende dirigent Dagfin Løhre, som vel det meste av tiden har vært korpsets faste dirigent.

Og siden har de bare blitt bedre og bedre. Selv om Dagfin Løhre ikke lenger er dirigent, så er det ikke sjeldent å se at han trer støttende til med sitt instrument. En god ettermann har han fått i Thor Anundsen, som vi er blitt like glad i.

Gjennom disse 31 år som jeg har kjent korpset, har mye blitt forandret, men kjenningsmelodien lever videre: «Med Jesus vi går».

Og den som går med Jesus, har alltid en framtid, for Jesu Kristi rike er det som skal seire tilsist.

Da korpset i 1968 markerte sitt 30 års jubileum, ble jeg gledelig overrasket i det dere utnevnte meg til æres-medlem. Det satte jeg stor pris på.

Da Justøy Bibelcamping ble til, var det en selvfølge at Stavanger Indremisjons Korps ble det faste innslag hvert år. For meg er det helt naturlig å kalle dere «Stabsmusikken», etter mønster fra Frelsesarmeen.

Til slutt en vennlig hilsen til hvert enkelt medlem med ønsket om fortsatt mange gode år framover, og hjertelig tillykke med 40 års jubileet fra Norma og meg! 1 Kor. 15, 58:

Derfor, mine elskede brødre (og søstre), vær faste, urokkelige, alltid rike i Herrens gjerning, da I vet at eders arbeide ikke er unyttig i Herren!

Deres John Olav Larssen.

Tilbakeblikk og hilsen fra korpsets tidligere dirigent

Så er det altså gått hele 40 år siden den uforglemmelige dagen i Bedehuset da en liten flokk begeistrede ungdommer i febrilsk iver, men samtidig omsorgsfullt pakket ut 12 nye skinnende instrumenter — nettopp ankommet fra Oslo. Det var starten for et korps som siden skulle vise seg både å være levedyktig og til glede for vår Indremisjon.

Tilbakeblikk på årene som er gått siden den dagen fyller meg både med glede og takknemlighet, først og fremst til min Himmelske Far som lot meg få bli med — og dernest til de framsynte menn som våget å satse så meget på oss unge. Men et jubileum gir også grunn til ettertanke og selvransakelse. Det er mange unge som i årenes løp har satt sitt navn i vår medlemsliste — og som siden forsvant ut av billedet. Fikk de noe av livsverdi med seg — forvaltet vi rett de gaver og muligheter som Gud ga oss til rådighet. Visst var det vårt store mål først og fremst å være et redskap til å føre de unge inn til et bevisst samfunn med Gud — og utad bli til velsignelse og vitnesbyrd med vår tjeneste. Vi har mange og rike opplevelser i så måte, og den innsats og offervilje som korpsets medlemmer har lagt for dagen har imponert meg stort. Når drivkraften — et personlig møte med Jesus — er tilstede, blir det lett, og har vært lett å være i ledelsen for korpset. Jeg vil da også nytte anledning å takke alle mine medarbeidere gjennom mange år for usvikelig og villig tjeneste og samarbeid. Og med ønsket om god framgang i kommende år og til å bli et åndelig felleskap for de unge som korpset blir betrodd — en hjertelig takk også fordi jeg som «korpsepensjonist» fremdeles får «henge på» og bli delaktig i det koselige — og samtidig verdifulle fellesskap som korpset representerer. Sitt kall og sin nådegave angrer Gud ikke på, derfor har vi lov å se stort på den tjeneste som er oss betrodd.

Hilsen Dagfin Løhre.

Jubileumshilsen til korpset

Jan Haslerud, nå ass. overlege ved Rogaland sentralsykehus, var i flere år medlem av korpset, og har sendt oss denne hilsen:

Gratulerer med 40-års jubileet. I år er det 20 år siden jeg sluttet i korpset og reiste til Sveits for å studere. Jeg kom fra Tjensvold «brassband» og fant i Indremisjonskorpset et godt miljø, både musikalsk og åndelig, og hvor jeg fikk oppleve noen innholdsrike år.

Jeg var så heldig å få den første euphoniumen som ble bestilt fra England etter å ha fristet en lengere håpløs tilværelse med et gammelt trekkfullt instrument. Det var dirigenten som måtte ta det økonomiske ansvar for kjøpet, da korpskassen på det tidspunkt var brunnskrapet.

I lengere tid gjorde jeg livet surt for H. T. Ruud med masing om ikke instrumentet kom snart. Det var en nydelig euphonium med «fløyelstoner» som jeg fikk meget glede av. Jakob Hodne laget et fint etui til den.

I en lengere periode spilte vi også klassiske stykker i en kvartett — fra korpset D. Løhre, kornett, E. Rasmussen, horn, jeg på euphonium og som medintressert Bjørn Hellevik, også kornett.

Jo, det var rike og gilde år som jeg ser med glede tilbake på.

Jeg vil spesielt rette en takk til dirigenten Dagfin Løhre som ga så mye, både som dirigent og som menneske.

*Hjertelig hilsen
Jan Haslerud.*

Hilsen til 40-års jubileet

Jeg var ung gutt da korpset ble startet i 1938, og var altså en av dem som nøt godt av dette arbeidsredskap i Guds rike fra første stund av. Det er umulig å beskrive hva fellesskapet med korps-kamerater betydde for meg. Jeg kan kort og godt uttrykke det slik: Indremisjonskorpset var et av de beste midler Gud fikk bruke for å føre meg igjennom til personlig tro og bevare meg i denne gjennom vanskelige år.

Jeg takker derfor Gud for korpset! Og jeg tenker i beundring og respekt på de mennesker som både hadde dristighet nok og offervilje til å sette dette arbeidsmiddel inn i Indremisjonens ungdomsarbeide!

Velsignet jubileum og fortsettelse!

Håkon E. Andersen.

Minneord

Mikal Jonassen

Mikal Jonassen har for alltid risset sitt navn inn i korpsets historie som en av «de tre store». Da spørsmålet om å få et korps i Indremisjonen ble fremmet av de unge, var Jonassen straks interessert og stilte seg i spissen for en innsamling, som skulle gi økonomisk grunnlag for å gjennomføre saken. Og den iver han la for dagen, viste at han både var framsynt, og hadde et hjerte som favnet de unge i omsorg og vennskap. Vi minnes med glede hans sprudlende humør og begeistring da korpset var en virkelighet, — noe som gjorde ham til en usvikelig støtte og trygghet i de vanskelige oppbyggingsår. Han ble da også medlem av korpsets første styre som representant fra Hovedforeningen.

Vi er takknemlig for det arbeid han har nedlagt for korpset både i tjeneste og i forbønn. Han ble da også utnevnt til æresmedlem.

I takk til Gud som kalte ham til denne oppgave, lyser vi fred over hans minne.

Andreas F. Jønsen

A. F. Jønsen var en meget aktiv ungdomsleder i Stavanger Indremisjon, og ble en av de tre foregangsmenn som gjorde mulig å stifte korpset. Som administrator og evne til å aktivisere de unge, var han en kapasitet som kom korpset til gode, også gjennom de vanskelige krigsårene. Han var formann i hele 9 år fra starten og fram til 1947, da ansvaret ble lagt over på korpsets egne krefter. Hans store innsats ble belønnet med æresmedlemsskap.

Vi står i stor takknemlighetsgjeld til Gud for det arbeidet A. F. Jønsen fikk gjøre blant de unge, og for den optimistiske tro på korpset han hadde. Det er noe som bør mane oss til ettertanke og etterfølgelse.

Fred være med hans minne.

Kåre Løhre

Sammen med sin bror, Dagfin, var Kåre Løhre initiativtaker til korpset. Han var også medlem av korpsets første styre som representant for IUF. Senere tok han sin tårn som formann i en to års periode. Kåre var også en av dem som lært opp nye medlemmer som ville begynne, og det er sikkert mange som har hatt han som lærer. For sin innsats ble han tidlig utnevnt til æresmedlem av korpset.

Nå er han gått heim til Gud, men vi vil minnes han som den kristne personlighet han var, for det han fikk være for Indremisjonen og for korpset.

Vi lyser fred over hans minne.

Korpsets formenn gjennom 40 år

Til å ta seg av korpsets mange funksjoner, praktisk og åndelig, velges hvert år et styre, bestående av 5 korps-medlemmer, med formann i spissen. Siden starten i 1938 har nå formannsvervet vært tildelt hele 16 personer. Vervet har vartert i lengde, og har over de 40 år vært holdt av følgende —

Andreas Feldtmann Jensen	1938—1947
Kåre Løhre	1948—1949
Ivar Sørreime	1950—1951 og 1955—1956
Kåre Mangersnes	1952 og 1954
Oskar Johannesen	1953
Arne Mossige	1957—1958
Einar Rasmussen	1959—1960 og 1965
Peter Hodne	1961
Jakob Hodne	1962, 1964 (½ år) og 1970
Georg Jonassen	1963 og 1966
Dagfin Løhre	1964 (½ år)
Wilhelm Mangersnes jr.	1967—1969
Terje Klippen	1971—1972, 1974 (½ år) og 1975 (½ år)
Karsten Johnsen	1973
Tor Odd Løhre	1974 (½ år) og 1975 (½ år)
Thor Egil Slettebø	1976—

Styret i jubileumsåret

Bak fra venstre:

Arne Jonassen, Wilhelm Mangersnes jr., Marianne Nordin,
Dag Reidmar Pettersen.

Foran fra venstre:

Henny Karin Øvrehus, Thor Anundsen, Thor Egil Slettebø.

Annonsører

Carlo Isachsen, Reklameatelier, Tidegeiten 2, 4000 Stavanger

Hetland Sparebank, 4000 Stavanger

Hillevåg Trikotasje fabrikk, Haugåsstubben 5, 4000 Stavanger

Svela Kolonial, Pedersgt. 49, 4000 Stavanger

M. Slettebø, Breigt. 25, 4000 Stavanger

Stavanger Aftenblad, Verksgt. 1 A — Postboks 229, 4001 Stavanger

---

Nordstjernen Mineralvannfabrikk, Kvalebergv. 31, 4000 Stavanger

---

Indremisjonens Bokhandel A/S, Søregt. 14, 4000 Stavanger

Yamaha Musikk Center A/S, Løkkev. 44, 4000 Stavanger

Jens Tengesdal Trevarefabrikk, Madlaveien 247, 4040 Madla

Ing. Ivar Sørreime — ISEA A/S
Konsulentfirma elektro — automasjon

Consul Konfeksjonsfabrikk A/S — Den moderne skredderen
Haugåsstubben 8, 4000 Stavanger

Jakob Hodne

Festskrift

Stavanger
Indremisjons
Korps

1938—1978

Redaksjon:
Korpsstyret.